

ישראלים בחו"ל מובילי ניו יורק

הישראלים כבשו את העסק בעזרת השכר הירוד המשולם ליוורדים

זויד דקל

איומים, השמצות, תביעות מישה פטיות והערות אנטי-שמיות, הם כאחד רונה לחס-חוקים של הישראלים בניו יורק, המעורבים בענף הובלות-הידיים היטים הביתיים והפצימיים ביותר. הסיבה: השתלטותן של חברות-ההובלה הישראליות על חלקי-הארי של הענף המכניס, תוך שימוש בתשלום משכר רות נמוכות מהמקובל לפועלי ההובלה שלהן — רובם ככולם יורדים ישראלים צעירים (אחה והשקל). העולם הזה 26.10.88.

מאות רבות של כרות ומדבקות פירסום של החברות הישראליות נתן לשות בשבועות האחרונים מקירות ומעצים ברחבי ניו יורק על-ידי עובדי חברות-ההובלה האמריקאיות הוותיקות, הטוענים שהישראלים מתחרים בהם בצורה בלתי-חוקית.

ואכן, בראשונה בתולדות הידידה הישראלית לארצות-הברית, הצליחו הישראלים להשתלט על ענף-ירותים רב-מימדים בניו יורק, כשהם דוחקים בדרכם גרלי עסקים חזקים ובעלי קשר

גרולה. הגדולה שכחברות הישראליות, מור ענה הובלות של הישראלי משה מאנה, עורכת לעצמה בשנה האחרונה מסע יחסי-ציבור נרחב, המציג את צייהמ"ש איות שלה, המסתובב בחוצות ניו יורק כשעליו השם "מוישה" באותיות גרורות, האמור לנטוע אמן מיוחד אצל לקוחות יהודיים פוטנציאליים.

לפני כמה שבועות זכתה מוישה בכתבת-ענק באחד השבועונים הנפרי צים של ניו יורק, פרי עטה של עיתור נאית שהשתמשה בשרותי החברה. לקראת ראשהשנה האורחית הופיע מוישה בסרטון-פירסום ברשתות הטל-וויזיה הגדולות בעיר, כשהוא וצוותו עובדיו מכרכים בקול רם את הצופים בכרכות החג.

הנהירה הישראלית לשוק ההובלות הניו יורקי נמשכת מזה חמש שנים. נוסף על תשלומי-שכר נמוכים מהמקור בלים בניו יורק נעזרות החברות הישראליות במסעות-פירסום — בעיקר הדבקות מודעות על כל עמוד ועץ רענן בעיר, ובמיתקפות יחסי-ציבור באמי צעייהתקשורת. הן גם יודעות להתנהג יפה במיוחד עם לקוחות לא-יהודיים. הם עושים את אותה העבודה בפחות כסף, אמרים רבים מהלקוחות האלה, "או מרוע שנשלם יותר?".

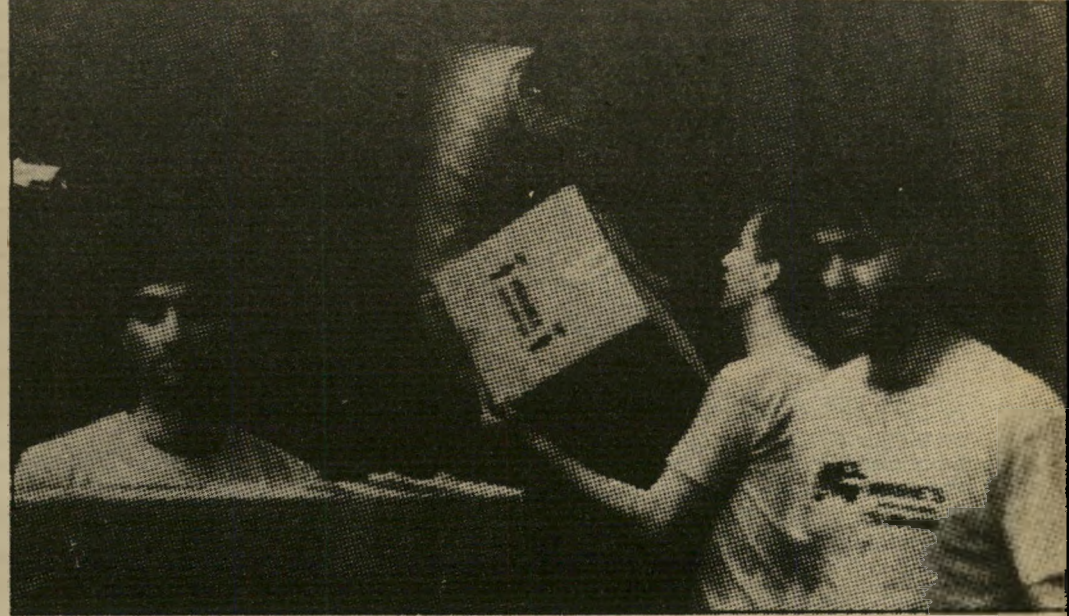
שעת-עבודה ממוצעת אצל הישראליים עולה ללקוח 18 דולר להעברת הפצרי-כית, ו-25 להפצי-מישר, בעוד שהברי איגודייהעובדים האמריקאים דורשים 38 דולר לשעת-עבודה. הישראלים העובדים בחברות-ההוב

רחב, עקב חוסר ציוד ומירע. לרונגמה, אם מעבידים ישראלים ציוד לחברה העוברת למישרדים בכניין חדש, מאיימים עובדיהתחזוקה, חברי איגודי עובדים, להפסיק את עבודתם בכניין, ועל-ידי כך לפגוע בהעברת הפריטים המובלים על-ידי הישראלים, וכן בהפי סקת פעילות המעליות, או נעילת הדי-לתות.

בעבר ערכו חברי איגודי-עובדים הפי-גנות-מחאה מול בנייני עסקים וחברות המעסיקים מובילים שאינם מאורגנים באיגוד. חברות ישראליות עדיין לא נפגעו מכך — בעיקר עקב קנה-המידה הקטן, בינתיים, של מעורבותן בהובלת תות תעשייתיות ומיסחריות. עם זאת, היו כבר פניות של התראה ואזהרה לכי-מה לקוחות של ישראלים.

החברה הגדולה בשוק הישראלי, מוישה הובלות, עוסקת יותר מכולן גם בהובלות מיסחריות ותעשייתיות, וכי-יום משמשת כ-10 מ"מ 45 משאיותיה להובלות כאלה, תוך שימוש בשטח איחסון של יותר מ-40 אלף מ"ר. נראה, לכן, שלאחר שהשתלטו, בסיוע כוח העבודה הוול, על שוק ההובלות הביתי, ישתרלו החברות הישראליות לחדור בקרוב, תוך שימוש בציוד הדרוש, לעי-נף ההובלות התעשייתיות, למרות החיכוךים הצפויים.

אחדות מהחברות האמריקאיות כבר מכינות עצמן לבאות, על-ידי התמחות בסוגייהובלות מיוחדים, כסחורה ערינה ושכינה והובלות ליעדים רחוקים, כדי לסגור לעצמן פלחי-שוק בטוחים פחות או יותר, לקראת פלישת הישראלים

מובילים ישראלים בניו יורק הנוצרים זוטמים

לה הישראליות הם יורדים ומבקרים, ומקבלים כשישה דולר לשעה, לעומת משכורת מינימלית התחלתית של 13 דולר לשעה של המובילים האמריקאים.

עושים שוטים. עד כדי כך ניי-כרת השפעת המובילים הישראליים, שבאחרונה הולכים ונסגרים עסקי הובלות אמריקאיים מקומיים בעלי מסורת ומוניטין. הישראליים האלה הם כמו עשבים שוטים בחצר, השמיץ את המובילים הישראלים בעיתונות אחד בעיר מרגיש את נחת זרועם של הישראלים. מיספר חברי יוד 36000 משלמי-מיסים ב-1978 ל-25000 כיום, והמצב הולך ומידרדר.

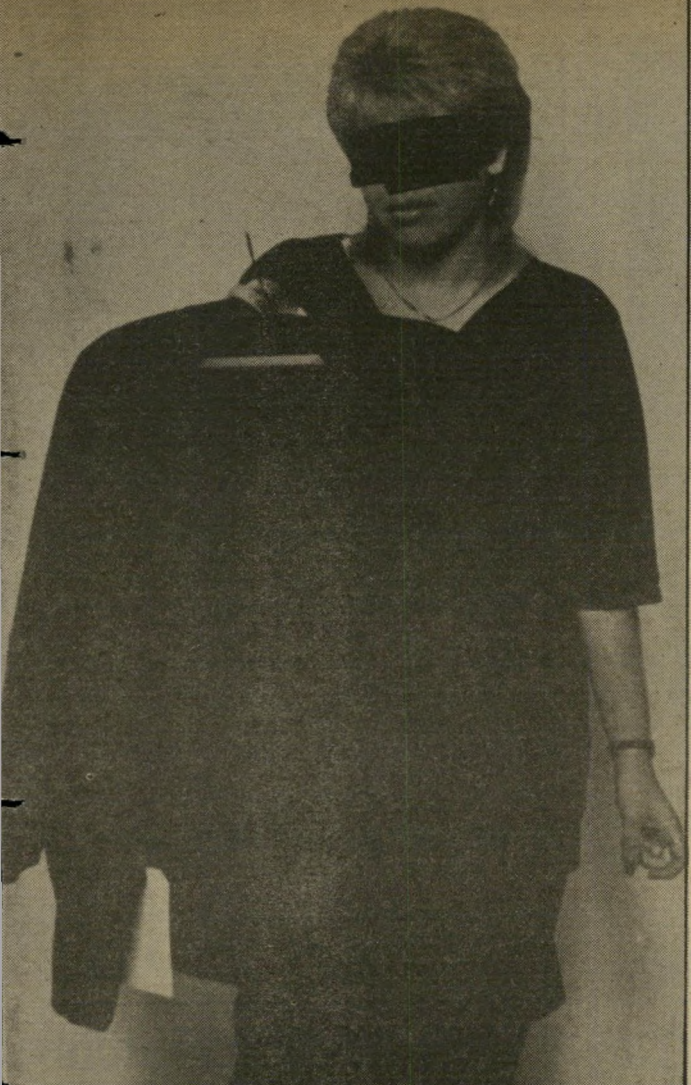
אלכסנדר רוקה, נשיא האיגוד, טר ען שלמרות הכל ימשיך האיגוד להיל-חם על עבודה מאורגנת בענף בניו יורק. אחת הדרכים לעשות זאת היא לאיים, כשאפשר, על לקוחותיהם של החברות הישראליות במניעת שרותים אחרים, אם הם נהנים מהם, שבהם מעורבים עובדים חברי איגודי-עובדים. היכולת לעשות זאת גדולה במיוחד בשטח ההובלות התעשייתיות, שאליהן עדיין לא נכנסו הישראלים בקנה-מידה

ריס, ומאיימים להמשיך ולכבוש ענפי-ההובלה נלווים.

לרבי אלכסנדר רוקה, נשיא איגוד המובילים והמסחנים של ניו יורק רב-ת, מסלקות חברות בעלות ישראלית את החברות האמריקאיות הוותיקות מהשוק, תוך שימוש בנשק המיסחרי העתיק בעולם: הורדת מחירים.

"אני מקבל באחרונה יותר ויותר שוחות-שלפון", אומר רוקה, "מחברות ישראליות, המתמנות בהובלת הפצים אשיים או מיסחרים קטנים. עד כדי כך הן מצליחות בפעולתן, שכמעט בכל שבע אפטר לזיתקל בכרוזים ובמדר-בקות של חברה ישראלית חדשה נר-ספת, המבטיחה תמיד מחירים זולים יותר ושרות טוב יותר מקודמתה.

אחת הפירמות החדשות בשוק קרויה חברת נוני הובלות, עלישם חטיבת גולני המהוללת. העץ הידוע של גולני מופיע בסמל החברה מאחורי משאת

יסמין מחזיקה במעיל שנפל בעת אלברט

מסרו את גירסתם למה שקרה בפגישה במלון חמר. **סיסרה, נרקיס** (כינוי מיקצועי. שמה האמיתי נאסר לפירסום): אני טכנאית-שיניים ביום, ונערת-ליווי בלילה. תפקידן של נערות-ליווי הוא כאופן רישמי ללוות את הלקוח למיסערה,

"היא היתה בסדר, גבוהה, יפה, בלונדינית."

מי זה ארבע שנים, מאז מות אמו, נכנס אלברט ריין לדיכאון עמוק. הוא אינו יוצא כמעט מפתח ביתו בכת-ים, ואינו נפגש עם אנשים. הבידור היחיד שלו הוא מיפגשים עם נערות-ליווי בביתו או בחדר-מלון.

לדבריו, נפגש במשך השנים האחרון גות עם עשרות נערות-ליווי ולמד מהן על חייו. הוא גם קרא בעיתוננים על נערות בנות 14 ו-15, שעברו במישר-רים כאלה, והוא נמלא זעם על בעלי המישרדים, המרדדים נערות לונות. לולא פגישה חסרת-מול עם נר-קיס, נערת-ליווי ממישרד שר בתל-אביב, היה ריין ממשך אולי בשיגרת-חייו, ולא היה מסתבך עם החוק. אלא שאותה פגישה הולידה שרשרת אירר-עים, שסופה בספסל-הנאשמים בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב. בעיקבות הפרשה נאשם ריין בכמה עבירות חמר-רות, שחיטה באיומים, תקיפה, היוק בודק, החזקת-סכין ועוד.

במישפט, המתקיים לפני השופטת שרה סירוסטה, מגן ריין על עצמו. הוא טען כי אין לו כסף לשכירת עורך-דין. הוא רחה את כל ניסיונות בית-המישפט לשכנעו להשיג לעצמו איש-מיקצוע, שיגן עליו. מפעם לפעם הוא קם ממ-קומו וביקש מהשופטת שתמנע מה-תובעת, נורית אחיטוב, להרדיך את עדייה-ביתעה, או לשאול שאלות בלתי-רלוונטיות. למדתי את זה מהטלווי-זיה, הוא אומר בגאווה.

הכל בגלל עישון

מהל מישרד-הליווי שר נועי רת-הליווי. נרקיס" כבר העידו,

לאירוע, או לכל סוג אחר של בילוי שהוא יבקש. באופן רישמי, וכמו ש מופיע בחוזה עם המישרד, זה לא כולל בשום אופן יחסי-מיון.

עבור ליווי משלם הלקוח 300 ש"ח, 200 בשבילי ו-100 למישרד. זה תש-לום לשלוש שעות.

בחוזה יש גם סעיף האוסר עלי לספר על מה שקורה עם הלקוח, כי זוהי סודיות מיקצועית.

אני מכירה את הנאשם, נפגשנו באמצעות המישרד. המזכירה טילפנה אלי ומסרה לי שעלי להיות בעל חמר. הגעתי לשם בשעה 6 בערב. בדרך כלל המלון חייב להיות בעל שלושה כוכבים ויותר, אבל מלון חמר היה עלוב מאוד. לא היו מים חמים ולא היו שרותים בחדר.

נכנסתי, נפגשתי עם אלברט, ועלי-פי חזותו והאינסטינקט שלי קלטתי

